RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

nr. 235.275 van 30 juni 2016
in de zaak A. 213.742/X-15.953.

In zake :

1. de VZW MEDISCHE RAAD VAN HET JESSA ZIEKENHUIS
2. de BVBA DR. JOS VANDEKERKHOF CHIRURG
3. Philippe TIMMERMANS
4. de BVBA DR. P. PEENE
5. de BVBA ANESTHESIE DOKTER PATRICK VAN ROSSUM

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom De Gendt
kantoor houdend te 3000 Leuven
Sint-Geertruiabdij 8/2
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Steven Menten en Chris Schijns
kantoor houdend te 3600 Genk
Grotestraat 122
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partijen :

1. de VZW JESSA ZIEKENHUIS
   bijgestaan en vertegenwoordigd door
   advocaten Matthias Wauters, Barteld Schutyser en Bart Martel
   kantoor houdend te 1050 Brussel
   Louizalaan 99
   bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de stad HASSELT
   bijgestaan en vertegenwoordigd door
   advocaat Wouter Moonen
   kantoor houdend te 3500 Hasselt
   Gouverneur Roppesingel 131
   bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 19 september 2014, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse regering van 20 juni 2014 houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “afbakening regionaalstedelijk gebied Hasselt-Genk”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 230.339 van 26 februari 2015 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partijen hebben een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De eerste tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

De tweede tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 8 mei 2015. De tweede tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij en de tussenkomende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 april 2016.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tom De Gendt, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Chris Schijns, die verschijnt voor de verwerende partij, advocaat Laura Janssens, die loco advocaten Barteld Schutyser, Bart Martel en Matthias Wauters verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en advocaat Thomas Christiaens, die *loco* advocaat Wouter Moonen verschijnt voor de tweede tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De eerste tussenkomende partij exploiteert het “Jessa”-ziekenhuis op percelen gelegen in een gebied tussen de Salvatorstraat en de Ekkelgaardenstraat te Hasselt (hierna: het Salvatorgebied).

Op 14 april 2011 spreekt de door de eerste tussenkomende partij opgerichte Bouwcommissie een voorkeur uit voor het behoud en de uitbreiding van het ziekenhuis in het Salvatorgebied. Blijkens het verslag van de Bouwcommissie biedt de inplanting in het laatstgenoemde gebied meer voordelen dan het door de derde verzoeker verdedigde alternatief om het ziekenhuis te verplaatsen naar de universiteitscampus in Diepenbeek.

4. Bij besluit van de Vlaamse regering van 6 december 2013 wordt het ontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “afbakening regionaalstedelijk gebied Hasselt-Genk” voorlopig vastgesteld.

Het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan omvat naast de afbakeningslijn, 23 deelgebieden, waaronder het deelgebied 19 “Jessa” dat het Salvatorgebied voor het overgrote deel bestemt tot een zone voor “een ziekenhuis en zorginstelling met bijbehorende voorzieningen”.

5. Het openbaar onderzoek over het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan wordt georganiseerd van 20 december 2013 tot 17 februari 2014.

6. Bij besluit van de Vlaamse regering van 20 juni 2014 wordt het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “afbakening regionaalstedelijk gebied Hasselt-Genk” definitief vastgesteld.

Er worden geen wijzigingen doorgevoerd ten opzichte van wat in randnr. 4 werd vermeld.

IV. Ontvankelijkheid van de tussenkomst van de eerste tussenkomende partij

Aangevoerde exceptie

7. In hun memorie van wederantwoord voeren de verzoekende partijen als exceptie aan dat de tussenkomst van de eerste tussenkomende partij niet ontvankelijk is. De verzoekende partijen stellen dat de oprichting van de eerste tussenkomende partij op 20 oktober 2009 niet wettig is verlopen, in het bijzonder omdat in een samenstelling van de algemene vergadering is voorzien die hoofdstuk II van titel VIII van het decreet van 19 december 2008 ‘betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn’ (hierna: het OCMW-decreet) schendt. Gelet op het feit dat de algemene vergadering niet geldig kan beraadslagen, zijn volgens de verzoekende partijen alle beslissingen die door deze vergadering worden genomen ongeldig. Vermits de benoeming van

de bestuurders gebeurt bij beslissing van de algemene vergadering, blijkt ook de raad van bestuur van de eerste tussenkomende partij niet geldig te zijn samengesteld en dit reeds van bij de oprichting van de vereniging. De verzoekende partijen besluiten dat ook de raad van bestuur geen geldige beslissingen kan nemen, onder meer de beslissing om in rechte te treden als tussenkomende partij in de voorliggende zaak.

Beoordeling

8. In hun laatste memorie herhalen de verzoekende partijen hun exceptie maar zij betwisten de in het auditoraatsverslag gedane vaststelling niet dat zij hebben nagelaten de bestuurshandelingen tot oprichting van de eerste tussenkomende partij met een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State aan te vechten, zodat die ten aanzien van hen definitief zijn geworden.

Er is geen reden om niet bij te vallen wat, met verwijzing naar ’s Raads arresten nr. 192.573 en nr. 192.574 van 23 april 2009, in het auditoraatsverslag uit het voornoemde nalaten wordt afgeleid, namelijk dat de verzoekende partijen thans niet meer ontvankelijk kunnen aanvoeren dat bij de oprichting van de eerste tussenkomende partij titel VIII van hoofdstuk II van het OCMW-decreet zou zijn geschonden.

De exceptie wordt verworpen.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

9.1. Wat haar belang betreft wijst de eerste verzoekende partij er in het verzoekschrift op dat zij, zoals vastgelegd in de op 10 juli 2008 gecoördineerde wet ‘op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen’ (hierna: de ziekenhuiswet), het vertegenwoordigend orgaan van het artsenkorps

van het “Jessa”-ziekenhuis is en als zodanig een wettelijke adviesbevoegdheid heeft, onder meer over de bouw en de verbouwing van dit ziekenhuis.

9.2. Wat hun belang betreft, wijzen de tweede tot de vijfde verzoekende partij er in het verzoekschrift op dat zij hun professionele geneeskundige activiteiten uitoefenen in het “Jessa”-ziekenhuis. De bestreden beslissing, die “een minder geschikte plaats” vooropstelt voor de nieuwbouw van dit ziekenhuis, heeft onmiskenbaar een invloed op hun professionele geneeskundige activiteiten.

10. In haar memorie van antwoord stelt de verwerende partij dat de verzoekende partijen geen voldoende persoonlijk en rechtstreeks belang aantonen ter aanvechting van het bestreden uitvoeringsplan.

De verwerende partij benadrukt dat de eerste verzoekende partij een adviesorgaan is, ingericht op basis van de ziekenhuiswet, met een afgebakende bevoegdheid. Het is niet de eerste verzoekende partij, maar wel de directie van het ziekenhuis die de bevoegdheid heeft om een annulatieberoep tegen het bestreden uitvoeringsplan in te stellen.

Aangezien het al te hypothetisch is, kan volgens de verwerende partij ook het belang van de tweede tot de vijfde verzoekende partij niet worden aanvaard.

11. In haar memorie benadrukt de eerste tussenkomende partij dat de in de ziekenhuiswet bedoelde medische raad louter over de door die wet beperkte adviesbevoegdheid beschikt. Een schending van de prerogatieven van de medische raad zou zich slechts voordoen als zijn bij wet bepaalde adviesbevoegdheid niet werd gerespecteerd. In het onderhavige geval werden de prerogatieven van de eerste verzoekende partij niet geschonden. De eerste verzoekende partij beschikt dan ook niet over de nodige “kwaliteit” om het bestreden uitvoeringsplan aan te vechten.

De eerste tussenkomende partij wijst er bovendien op dat de tweede tot de vijfde verzoekende partij hun belang uiterst summier uiteenzetten. Zij “menen” enkel dat de bestreden beslissing een minder geschikte plaats voorstelt voor de nieuwbouw van het “Jessa”-ziekenhuis. Het ingeroepen belang is niet persoonlijk en rechtstreeks. Artsen kunnen hun professionele activiteiten ook op andere plaatsen uitoefenen.

12. De tweede tussenkomende partij betwist in haar memorie dat de verzoekende partijen de vereiste hoedanigheid hebben voor het instellen van een annulatieberoep tegen het bestreden uitvoeringsplan.

Vooreerst wijst de tweede tussenkomende partij erop dat in het arrest nr. 51.397 van 30 januari 1995 geoordeeld is dat de toegankelijkheid tot de Raad van State voor de medische raad beperkt is tot de middelen aangaande de schending van zijn prerogatieven.

Verder benadrukt de tweede tussenkomende partij dat de tweede tot de vijfde verzoekende partij in werkelijkheid beogen het belang van de eerste tussenkomende partij te behartigen, waarbij zij ingaan tegen het feit dat deze laatste partij akkoord gaat met het bestreden uitvoeringsplan. De vereiste van een persoonlijk en rechtstreeks belang staat eraan in de weg dat een intern onbehagen over de beleidskeuze van de eerste tussenkomende partij ter beoordeling wordt gebruikt bij de Raad van State.

13. In de memorie van wederantwoord wordt, wat het belang van de eerste verzoekende partij betreft, benadrukt dat hoewel er reeds een architectenconsortium gestart is met het ontwerp van de nieuwe ziekenhuiscampus in het Salvatorgebied, weliswaar zonder toepassing van de overheidsopdrachtenwetgeving, de eerste tussenkomende partij tot op heden nog geen advies heeft gevraagd aan de medische raad over de realisatie van die bouw en verbouwing. Op grond van artikel 3 van haar statuten kan de eerste verzoekende partij alle handelingen stellen die rechtstreeks of onrechtstreeks

verband houden met haar doel, waaronder het instellen van een beroep bij de Raad van State.

De tweede tot de vijfde verzoekende partij benadrukken in de memorie van wederantwoord dat zij nog werkzaam zullen zijn in het “Jessa”-ziekenhuis wanneer de nieuwbouw zal worden gerealiseerd. Zij zullen ook tijdens de bouwwerken de negatieve gevolgen van de inplanting in het Salvatorgebied ondervinden (stofhinder, lawaaihinder, vuilhinder, parkingtekort, zo mogelijk nog moeilijker bereikbaar voor patiënten dan op vandaag al het geval is, ...). Volgens de tweede tot de vijfde verzoekende partij nemen zij, anders dan de eerste tussenkomende partij, hun verantwoordelijkheid voor de toekomstige generaties. Tot slot verwijzen zij naar de rechtspraak van de Raad van State waaruit blijkt dat het belang van een verzoeker bij het bestrijden van een reglementair besluit eerder soepel wordt beoordeeld.

14. In hun laatste memorie beklemtonen de verzoekende partijen dat het verenigingsdoel van de eerste verzoekende partij voldoende is gerelateerd aan het voorwerp en de inhoud van de bestreden beslissing. De eerste verzoekende partij stelt over het vereiste belang te beschikken om op te komen tegen het bestreden ruimtelijk uitvoeringsplan, in de mate dat dit in de nieuwbouw en uitbreiding van het “Jessa”-ziekenhuis voorziet in het Salvatorgebied.

Beoordeling

Wat betreft de tweede tot de vijfde verzoekende partij

15. Het bestreden ruimtelijk uitvoeringsplan laat de eerste tussenkomende partij toe om, zoals zij dit wenst, het door haar geëxploiteerde “Jessa”-ziekenhuis te bestendigen en uit te breiden in het Salvatorgebied.

In hun verzoekschrift stellen de tweede tot de vijfde verzoekende partij dat zij “hun professionele geneeskundige activiteiten

[uitoefenen]" in het "Jessa"-ziekenhuis. Zij voeren aan dat zij belang hebben bij hun beroep omdat zij zich verzetten tegen het Salvatorgebied als inplantingsplaats voor het uit te breiden "Jessa"-ziekenhuis.

16. Alleen de exploitant van een ziekenhuis heeft de bevoegdheid om te beslissen of hij zijn inrichting op een bepaalde inplantingsplaats voort wenst uit te baten en uit te breiden. De artsen die in het betrokken ziekenhuis werken en de door hen gecreëerde vennootschappen vermogen dat niet in de plaats van de exploitant te doen. In lijn hiermee vermogen deze artsen en de door hen gecreëerde vennootschappen evenmin op te komen tegen een ruimtelijk uitvoeringsplan dat de exploitant toelaat het ziekenhuis te bestendigen en uit te breiden op de door hem voorgestane inplantingsplaats. Zij missen daarvoor een voldoende rechtstreekse betrokkenheid en belang.

Dat de in het ziekenhuis tewerkgestelde artsen gebeurlijk nadelen ondervinden van de door de exploitant gemaakte keuze voor "een minder geschikte" inplantingsplaats is mogelijk, maar het verhelpt niet hun onvoldoende direct belang bij het instellen van het beroep tegen het betrokken ruimtelijk uitvoeringsplan.

17. Uit het voorgaande volgt dat het beroep onontvankelijk is in hoofde van de tweede tot de vijfde verzoekende partij.

Wat betreft de eerste verzoekende partij

18. Ter verantwoording van haar belang beroept de eerste verzoekende partij zich in haar verzoekschrift uitsluitend op de prerogatieven die de ziekenhuiswet toekent aan de medische raad en meer in het bijzonder op de bevoegdheid bedoeld in het als volgt luidende artikel 137, eerste lid, 14°, van die wet:

> "Art. 137. In het kader van het in artikel 136 bepaalde doel, verstrekt de medische raad aan de beheerder advies over de volgende aangelegenheden:
> [...]

14° de bouw en de verbouwing van het ziekenhuis of de wijziging van de bestemming van lokalen, voor zover deze een weerslag heeft op de medische activiteit."

19. Waar de eerste verzoekende partij zich aldus op een functioneel belang beroept, kan zij alleen ontvankelijk de schending van haar prerogatieven aanvoeren.

20. Geen van de vijf in het verzoekschrift aangevoerde middelen betreft de miskenning van de door de ziekenhuiswet aan de medische raad toegekende prerogatieven en kan worden ingepast in het functioneel belang waarop de eerste verzoekende partij zich beroept.

21. Het beroep is dan ook onontvankelijk in hoofde van de eerste verzoekende partij.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden, elk voor een vijfde, verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 2000 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 840 euro die verschuldigd is aan de verwerende partij.

De tussenkomende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkomsten, begroot op een rolrecht van 300 euro, ieder voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertig juni 2016, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

	Johan Lust,	kamervoorzitter,
	Pierre Lefranc,	staatsraad,
	Jan Clement,	staatsraad,

bijgestaan door

	Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Greta Scheveneels	**Johan Lust**